

[Jensen Christensen.]

med, at den Regering, vi har i Øjeblikket, er lidet tilbøjelig til, meget mindre tilbøjelig til at lade sig paavirke af Oppositionens Synspunkter end Regeringer, vi har haft i tidligere Tid. Fejlen kan ligge enten paa den ene Side eller paa den anden Side. Men jeg har et levende Indtryk af, at man Gang efter Gang ganske vist siger, at man vil forhandle om Lovforslagene, men det er kun sjældent, vi faar ret meget ændret ved dem, naar vi kommer til den endelige Forhandling, fordi man fra Regeringsmagtens Side ikke ønsker Ændringer i det, man een Gang har foreslaaet.

Der er et Synspunkt, som ret jævnligt bliver udviklet fra Ministeriets og Regeringspartierne Side, og det er det, at ved de Foranstaltninger, som Regeringen har truffet, er Forrentningsprocenten steget fra under Nul til op over 4. Ja, det kan man paa en vis Maade sige, men det er bl. a. ogsaa sket paa Grund af de Bedringer, der er indtraadt i Afsætningsmulighederne for Landbruget. Det er naturligvis med Rette, man siger, at det er Regeringen, som i Samraad med Erhvervene har ført de Forhandlinger, der har medført de opnaaede Afsætningsresultater. Men i Almindelighed plejer Regeringen jo rigtignok at sige: Vi kan ikke tage Ansvaret for den nuværende Landbrugs-krise, for det er de svigtende Afsætningsmuligheder, der har hidført den. Saadan har Talen hidtil lydt — og efter min Mening med Rette; det har jeg aldrig lagt Skjul paa; fordi jeg mener, at de uhyre Vanskeligheder, som kom ind over dansk Landbrug i Forbindelse med Afspærringsforholdene ude i Verden, var af en saadan Karakter, at man kun kunde lappe paa dem ved Lovgivningsforanstaltninger, men ikke hidføre afgørende Ændringer. Det er en stor Misforstaaelse, alle de har gjort sig skyldig i, som har troet, at man ved Lovgivning inden for Landets Grænser kunde afbøde de store Vanskeligheder, der opstod ved Afspærringen. Naar jeg har rørt ved dette, er det, fordi den højtærede Landbrugsminister sagde noget lignende for et Øjeblik siden, noget i Retning af, at den Ændring, der er indtraadt, skyldes de Lovforanstaltninger af krisemæssig Karakter, der er truffet for Landbruget. Jeg mener altsaa ikke, at dette er rigtigt; Bedringen er kommet med de forbedrede Afsætningsforhold.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) drog stærkt til Felts mod Virkningerne af Akkorderne, og Landbrugsmi-nisteren betvivlede i nogen Grad, at det var rigtigt, hvad jeg havde sagt; at det i Søn-

derjylland var Landmændene, som hovedsagelig havde baaret Virkningerne af Akkorderne, idet Gælden blev skubbet fra de mindre solvente over paa de mere solvente. Med Hensyn til Gældsbyrden ligger Forholdet saadan i et enkelt Omraade, Haderslev Østeramt, at der har Pengeinstitutterne tabt 21,2 pCt. af den afskrevne Gæld, men det betyder ikke, at Pengeinstitutterne *alene* har tabt, det betyder, at Pengeinstitutterne i Forbindelse med Kautionisterne har tabt. Stat og Kommune har tabt 13,1 pCt., og de Tab er opstaaet paa Statshusmandsbrug, paa Statsejendomme og maaske paa uerholdelig personlig Skat og forskelligt andet. Men det, som det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) særlig ankede over, var de Tab, handlende og Haandværkere havde lidt, og her er det faktiske Forhold det, at i det omtalte Omraade — og jeg tror, det er et Gennemsnitsomraade for Sønderjyllands Vedkommende — har Korn- og Frøfirmaer tabt 7,8 pCt. af det, der er afskrevet som Tab ved Akkorder; andre handlende 3,8 pCt. og Haandværkerne 1,2 pCt. Derimod har andre Kreditorer — Restprioritetsindehavere og mange andre — tabt 20,1 pCt. Men dertil kommer saa, at der er afskrevet 31,9 pCt. uden nogen som helst Dividende, og det er ganske sikkert alt sammen Familie-gæld; det er Venner og Slægtninge, der har maattet give Afkald paa Dividende. Endvidere har man for at faa det gennemført og faa en Slags Sanering ud af det maattet skyde Penge ind til Forbedring af Besætninger, til Ophjælpning af Bedriften paa en saadan Maade, at det, som Landmændene gensidig har tabt hos hinanden under de store Vanskeligheder, ligger meget højt, i hvert Tilfælde i de sønderjyske Landsdele, fordi det, som sagt, var saadan der, at al Driftskapital var tabt. Jeg mener derfor at maatte tage til Orde imod den ideligt tilbagevendende Tale om, hvad handlende og Haandværkere har tabt i Forbindelse med Akkordloven, for det er ikke væsentlige Beløb; det drejer sig om. Tæller vi det sammen, bliver det 12,8 pCt., som de handlende og Haandværkerne har tabt inden for det paagældende Omraade i Sønderjylland.

Jeg har villet nævne disse Tal, fordi jeg ikke synes, der er nogen Mening i stadig ogsaa paa dette Omraade at tale ud fra Forudsætninger, der ikke har noget med de faktiske Forhold at gøre, og i Virkeligheden derved søge at ophidse Samfundsklasser mod hinanden, som, naar det kommer til Stykket, har fælles Interesser,